

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma: Kfv.VI.37.510/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró

Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: Név1

(cím1

levelezési címe: cím2)

A felperes képviselője: Dr. Kriveczky György ügyvéd

(cím3)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

(cím4)

Az alperes képviselői: Dr. Molnár Ildikó kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közlekedésigazgatási ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Szegedi Törvényszék 2025. május 27. napján
kelt 7.K.700.114/2025/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 7.K.700.114/2025/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. május 4. napján az Egyesült Királyságban vezetői engedélyt szerzett, korábban nem volt Magyarországon szerzett vezetési jogosultsága. Miután az Egyesült Királyság 2020. január 31. napjával kilépett az Európai Unióból, harmadik országnak

minősül. Időközben a felperes szokásos tartózkodási helye Magyarország lett. Kártya formátumú vezetői engedélyét ellopták, de rendelkezett annak fénymásolatával, és eredetben az angliai KRESZ vizsgájának dokumentumaival. Migrációs szám hiányában hiába fordult Egyesült Királyság közlekedési hatóságához vezetői engedélye pótlása iránt. Az alperesnél 2023. augusztus 11. napján az Egyesült Királyságban kiállított vezetői engedélyének honosítása iránt előterjesztett kérelme szerint vezetői engedélyét eredetben nem tudja bemutatni, ezért a külföldi hatóság megkeresését kérte a vezetői engedély adatainak igazolása céljából. A külföldön kiállított kártya formátumú vezetői engedélyét másolatban bemutatta.

[2] Az alperes a 2023. augusztus 15. napján kelt BP/2700/19498-2/2023. számú végzésével a felperes kérelmét az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján visszautasította, mert nincs lehetőség olyan vezetői engedély honosítására, amelyet nem nyújtottak be.

[3] A felperes keresete folytán eljáró Szegedi Törvényszék a 2024. április 9. napján jogerős 7.K.701.519/2023/8. számú ítéletével (a továbbiakban: alapítélet) az alperes döntését megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint Egyesült Királyság EGT-államként állította ki a felperes vezetői engedélyét, az EGT-államként kiállított vezetői engedély esetében a Korm. rendelet alapján az alperes kötelezettsége, hogy a külföldi közlekedési hatóság megkeresése után a felperes vezetési jogosultságát tisztázza és a honosítási eljárást érdemben lefolytassa. Előírta, hogy az alperes az angol közlekedési hatóság megkeresése eredményére tekintettel hozzon érdemi döntést. Ezen jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nem terjesztettek elő.

[4] Az alperes megkeresésére az Egyesült Királyság vezetői engedélyeket kiállító hatósága a megismételt eljárásban adott tájékoztatása szerint 2018. május 4. napján került kiállításra „58A” kiállítási számon, „AM” és „B” vezetői engedély kategóriában a felperes részére vezetői engedély, a honosítási eljárás lefolytatásához eredeti vezetői engedélyt nem küldött. Az alperes a megismételt eljárásban a 2024. június 7. napján kelt BP/2700/09906-9/2024. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. Indokolása szerint a bíróság ítéletének eleget téve megkereste a vezetői engedélyeket kiállító hatóságot, amely igazolta a felperes külföldi hatóság által kiállított vezetői engedélyének adatait, de a honosítási eljáráshoz szükséges eredeti vezetői engedélyt nem küldte meg. Az Egyesült Királyság által kiadott vezetői engedélyeket a 2020. december 31. napját követően indított eljárásokban harmadik országban kiállított vezetői engedélynek kell tekinteni, ezért a felperes vezetői engedélyébe bejegyzett vezetői engedély kategóriákat honosítani kell, amelyhez elengedhetetlen a harmadik országból származó külföldi vezetői engedély eredetben történő benyújtása.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében az alperes határozata megsemmisítését és új eljárásra kötelezését kérte.

[6] Arra hivatkozott, hogy az alperes határozata semmis, mert a bíróság ítéletében foglalt iránymutatásnak csak formálisan tett eleget. Kifejtette, hogy az alperes szerint a bíróság a jogszabály téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a még tagállamként kiadott vezetői engedély a honosításra és pótlásra a tagállamokra irányadó eljárásrendet kell alkalmazni.

[7] Ítélt dolognak tartotta, hogy az Egyesült Királyság tagállamként állította ki a vezetői engedélyét, amely az alperes eljárásrendjét meghatározza. Ezt a jogértelmezést pedig az alperes már nem kifogásolhatja.

[8] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

[9] Arra hivatkozott, hogy a közúti közlekedési nyilvántartás működéséről és az adatszolgáltatás rendjéről szóló 513/2017. (XII.29.) Korm. rendelet 3.C számú mellékletének 4.1. pontja szerint vezetői engedély honosítása esetén az alapirat része az eredeti vezetői engedély. A Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés 11. pontja és az Irányelv 11. cikk (6) bekezdése alapján a honosítás feltétele a vezetői engedély bemutatása. Kifejtette, hogy az Egyesült Királyság által kiadott vezetői engedélyeket a 2020. december 31. napját követően indult eljárásokban harmadik országban kiállított vezetői engedélynek kell tekinteni, ezért azt honosítani kell, mert a felperesnek korábban nem volt Magyarországon szerzett vezetői jogosultsága. Álláspontja szerint a törvényszék téves jogértelmezéssel hozta meg korábbi döntését. Arra is hivatkozott, hogy a megkeresett külföldi közlekedési hatóság e-mail formájában megküldött válasza nem közokirat. A kérelemre indult eljárásban egyébként az ügyfél kötelezettsége a honosítandó vezetői engedély bemutatása. Rámutatott, hogy a vezetői engedély cseréjével kapcsolatos eljárások azért nem alkalmazhatók a felperes ügyében, mert a honosítási kérelem előterjesztése napján az Egyesült Királyság már nem volt EGT-állam.

A felülvizsgálni kért jogerős határozat

[10] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[11] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a Kp. 96. §-a szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak, vagy azt egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerőhatás). A Kp. 97. § (4) bekezdése értelmében a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szervet. Az Ákr. 123.§ (1) bekezdés f) pontja szerint a közigazgatási döntés semmis, ha annak tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes.

[12] A jogerős ítélet szerint a bíróság új eljárásra vonatkozó iránymutatását az ítélet egészével, az abban foglalt jogi érveléssel együttesen értelmezve kell a hatóságnak

teljesítenie, kiküszöbölve az eredeti határozatában meglévő vitákat, jogsértéseket. A Kúria Kfv.IV.35.160/2016/4., Kfv.II.37.769/2013/9., Kfv.I.35.213/2013/4., Kfv.II.37.659/2014/8., Kfv.I-35.293/2011/7. és Kfv.III.37.368/2013/7. számú ítéleteit felhívva rámutatott, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint, ha a felperes a keresetében olyan közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kéri, amit a hatóság megismételt eljárásában – korábbi bírói ítéletben foglalt instrukció végrehajtása érdekében – hozott, a bíróságnak a kereseti kérelem korlátai között és csak azt kell vizsgálnia, hogy a határozat megfelelt-e az utasításnak, azt maradéktalanul kielégítette-e. A Kúria Kfv.IV.37.179/2021/6. és Kfv.III.37.368/2023/5. számú határozataira hivatkozva kifejtette, hogy ha a megismételt eljárás során a közigazgatási hatóság nem a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása szerint jár el, a közigazgatási határozat megsemmisítése nem mellőzhető.

[13] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a határozatában az alapítélettel ellentétes jogi érvelést vezetett le, mivel – az alapítélet ellenében – abból indult ki, hogy az alkalmazandó eljárásrendet az határozza meg, hogy a felperesi kérelem benyújtásának napján az Egyesült Királyság harmadik országnak minősült. A bíróság azonban az alapítéletében abból indult ki, hogy az alkalmazandó eljárásrendet a vezetői engedély kiállításának napja határozza meg, így a felperes ügyében nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vezetői engedélyt az Egyesült Királyság EGT-tagállamként állította ki. Rámutatott, hogy az alperesnek lehetősége lett volna az alapítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet előterjeszteni, de ezt nem tette. Éppen ezért köteles az alapítéletben foglaltaknak minden tekintetben eleget tenni, az abban írtaktól nem térhet el, azt nem negligálhatja. Az alperesnek a bíróság új eljárásra vonatkozó iránymutatását az ítélet egészével, az abban foglalt jogi érveléssel együttesen értelmezve kell teljesítenie. Az alperes megismételt eljárásban hozott határozata ellentétes az alapítélettel, ezért az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján az semmis. Iránymutatása szerint az alperesnek a megismételt eljárásban az alapítéletben és a jogerős ítéletben írtakat betartva kell eljárnia.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

[15] Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Alaptörvény 28. cikkét, XXVIII. cikk (1) bekezdését, a Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés 1. és 11. pontját, 18. § (6) bekezdését, 19. §-át, 121.§-át, az Ákr. 123.§ (1) bekezdés f) pontját, a Kp. 97. § (4) bekezdését, és Európai Parlament és a Tanács vezetői engedélyekről szóló 2006/126/EK irányelvének (a továbbiakban: Irányelv) 11. cikk (6) bekezdését sérti.

[16] Kifejtette, hogy az új eljárás lefolytatása során a törvényszék korábbi ítéletében foglaltakat nem negligálta, annak megfelelően járt el. Hivatkozott arra is, hogy azonos tényállás mellett a Debreceni Törvényszék 105.K.701.372/2024/7. számú ítéletében a

keresetet elutasította, indokolásában az alperes érvelését elfogadta.

[17] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alapítéletben és a jogerős ítéletében sem mérlegelte az Irányelvet, a jogszabályokat helytelenül alkalmazta, és téves jogi következtetésre jutott, indokolási kötelezettségét megsértette. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság lehetőséget biztosított, hogy ne honosítási eljárásként, hanem vezetői engedély cseréjére vonatkozó eljárásként folytassák le az eljárást. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta az Ákr. 123.§ (1) bekezdés f) pontját, mert döntése megalapozott, nem jogszabálysértő, és semmisségi ok sem áll fenn. A megismételt eljárás során a bíróság ítéleti rendelkezésének megfelelően járt el, az alapítéletben foglaltakat megtartotta, teljesítette az alapítélet [30] bekezdése szerinti iránymutatást. Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vonhatja el a hatóság jogkörét és nem tehet a megkeresés eredményétől független ítéleti döntést. Kifejtette, hogy az Alaptörvény 28. cikke azt a kötelezettséget rója a bíróságokra, hogy a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék, azonban ezzel az elsőfokú bíróság adós maradt, mert a jogalkotói célt figyelmen kívül hagyta.

[18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében – annak helyes indokai alapján – a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

[20] A Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdés, valamint 100. § (2) bekezdés b) pont alapján a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogsértések körében vizsgálta felül. Ennek során figyelemmel volt a Kp. 120. § (5) bekezdésére, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[21] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetést vont le.

[22] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, az alapítéletben foglaltakat, a bizonyítékokat a Kp. 78. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékelte. Ezekre figyelemmel helyesen tárta fel a jogvita elbírálásához szükséges tényállást.

[23] A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 2. § (1) bekezdése szerint a bíróságok a vitássá tett vagy megsértett jogról, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat

törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról – törvényben szabályozott eljárás során – véglegesen döntenek. Ennek megvalósítását szolgálja a közigazgatási perben hozott döntéshez (is) fűződő anyagi jogerőhatás. Az anyagi jogerő alapján a döntésben foglaltakat mindenkinek irányadónak kell tekintenie, az abban szereplő jogok és köteleességek tárgyában ítélt dolog (res iudicata) keletkezik, azok többé már nem tehetők vitássá, végérvényessé válnak. Erre figyelemmel rögzíti a Kp. 97. § (4) bekezdése, hogy a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket (Kfv.I. 35.251/2020/7., Kfv. IV.40.489/2021/7.).

[24] Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a jogerős alapítélet a Kp. 97. § (4) bekezdése alapján kötötte az alperest. Indokolt rámutatni, hogy a Kp. 96. §-ában is tételezett anyagi jogerőhatás miatt – az egyébként jogorvoslattal nem támadott – alapítélet valamennyi megismételt eljárásban köti az alperest, vagyis, ha el kívánja kerülni, hogy semmis döntést hozzon, elengedhetetlen az abban megfogalmazott iránymutatást követnie. Ki kell emelni, hogy az alperest új eljárásra kötelező ítéletben szereplő iránymutatás jogszerűsége az új eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási pernek nem tárgya, annak vitására csak az alapítélet elleni rendkívüli jogorvoslat igénybevétele során lett volna jogszerű lehetőség (Kfv.IV. 35.266/2020/6.). Az alperesnek sem a megismételt eljárást követő közigazgatási perben, sem pedig jelen felülvizsgálati eljárásban nincs lehetősége arra, hogy az alapítéletben szereplő rendelkezések jogszerűségét megkérdőjelezze. Erre csak az alapítélet elleni jogorvoslat igénybevétele során lett volna jogszerű lehetőség, azonban az alperes jogorvoslati jogával nem élt.

[25] A Kúria gyakorlata szerint az ítélet anyagi jogereje azt is kizárja, hogy a bíróság megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását a megismételt eljárás során hozott döntés elleni felülvizsgálat során megváltoztassa (Kfv. IV. 38.009/2020/3.; Kfv. IV. 37.179/2021/6.).

[26] Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jelen felülvizsgálati eljárás érdemi kérdése az, hogy az ítélt dolognak tekinthető kötelezésnek az alperes eleget tett-e. Ezzel összefüggésben indokolt ismét rámutatni arra, hogy a Kp. 97. § (4) bekezdése értelmében nem pusztán a bíróság megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatása, hanem határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket. Az alapítélet a következőket tartalmazta: „[27] Eredeti kártya formátumú vezetői engedély bemutatására irányuló egyéb jogszabályi rendelkezés hiányában a hatóságnak akként kell értelmezni a Korm. rendelet 18. § (6) bekezdését, hogy a jelenleg harmadik országnak minősülő, ugyanakkor EGT-államként kiállított vezetői engedély esetében, amennyiben annak másolatával az ügyfél nem rendelkezik és az okmányszám, valamint egyéb adattartama megállapítható, lehetőséget egyben kötelezettséget teremt arra az alperesnek, hogy a külföldi közlekedési hatóság megkeresésével a felperes vezetési jogosultságát tisztázza és a honosítási eljárást érdemben lefolytassa. [28] A bíróság jogi álláspontját erősíti az a körülmény, hogy a felperes igényérvényesítésének egyedüli módja a vezetői engedély honosítása figyelemmel arra, hogy Nagy-Britannia jelenleg harmadik ország, és a felperes szokásos tartózkodási helye Magyarország, ezért jogát másképpen érvényesíteni nem tudja. [30] Az alperesnek a megismételt eljárásban a Korm. rendelet 18. § (6) bekezdése alapján szükséges megkeresnie a korábbi EGT tagállam, jelenleg harmadik ország hatóságát a felperes vezetési jogosultságával kapcsolatban, mely megkeresés eredményére tekintettel érdemi döntést kell hoznia”.

[27] Az alperes azzal, hogy az Egyesült Királyság közlekedési igazgatási hatóságát megkereste, és attól e-mailben kapott választ értékelte, formálisan eleget tett az alapítélet [30] bekezdésében foglaltaknak, azonban eljárása nem felelt meg a [27] és [28] bekezdésben írtaknak.

[28] A Kúria jelen ítéletben – éppen az anyagi jogerőhatásra figyelemmel – nem értékelhette az alperes alapítélet megalapozottságával, illetve a vezetői engedélyekre vonatkozó szabályozás értelmezésével kapcsolatos előadásait. Ekként nem vizsgálhatta azt sem, hogy az Egyesült Királyságban szerzett vezetői engedélyeket érintő hatósági eljárásokkal összefüggő közigazgatási perek gyakorlata mennyiben tekinthető széttartónak.

[29] Helytállóan állapította meg tehát az elsőfokú bíróság azt is, hogy a fentiek szerint az alperes nem tett eleget az alapítéletben foglaltaknak, ezért határozata az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjának megsértése miatt semmis. E körülményt a Kp. 85. § (3) bekezdés alapján a bíróságnak hivatalból kell figyelembe venni, ebben a körben a bíróságot a mérlegelés lehetősége nem illeti meg.

[30] A Kúria mindezek alapján nem találta megalapozottnak a felülvizsgálati kérelmet, ezért a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[31] I. Az anyagi jogerő alapján a bíróság döntésében foglaltakat irányadónak kell tekinteni, az abban szereplő jogok és köteleességek tárgyában ítélt dolog (res iudicata) keletkezik, azok többé már nem tehetők vitássá, végérvényessé válnak.

II. Az alperest új eljárásra kötelező ítéletben szereplő iránymutatás jogszerűsége az új eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási pernek nem tárgya, annak vitatására csak az alapítélet elleni rendkívüli jogorvoslat igénybevétele során van jogszerű lehetőség.

III. Az ítélet anyagi jogereje azt is kizárja, hogy a bíróság megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását a megismételt eljárásban hozott döntés elleni felülvizsgálat során megváltoztassa.

Záró rész

[32] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson járt el.

[33] A felperes perköltséget nem számított fel, ezért arról a Kúriának rendelkeznie sem kellett.

[34] A Kúria ítéletével szemben a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. október 30.

Dr. Vítál-Eigner Beáta sk.

a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás sk.

előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.

bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.

bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő